

Arrest

nr. 287 627 van 17 april 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J.-C. VANHALST
Osseghemstraat 275/4
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 13 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VANHALST, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...). Sinds 2012/2013 bent u samen met R. J. (...) (CG: (...); DVZ: (...)), die twee dochters heeft uit een vorig huwelijk en jullie hebben samen één dochter B. (...) (°2017). Uw man verliet Georgië omwille van problemen met de huidige regerende partij (Georgian Dream) en diende een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische asielautoriteiten op 20/08/2021. Op 15/03/2022 werd zijn verzoek door het CGVS kennelijk ongegrond verklaard. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bij arrest van 14/07/2022.

U bent zelf reeds sinds 2017/2018 aanhanger van de Nationale Beweging, maar u nam sinds januari 2021 een actieve rol op en hielp tijdens de verkiezingen sinds oktober 2021. Door uw profiel werd u op verschillende manieren gediscrimineerd en bedreigd. Zo werden uw kinderen gepest op school, werd u geweigerd door een arts, werd er sociale bijstand gestopt, en ontving u mondelinge bedreigingen. U vertrok uit Georgië op 30/11/2021 samen met uw echtgenoot zijn twee dochters en jullie gemeenschappelijke dochter, en diende uw verzoek om internationale bescherming in op 02/12/2021. Ter staving van uw relaas legt u volgende documenten neer: uw eigen paspoort, het paspoort van uw dochter en van uw twee plusdochters.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen. U verklaart dat u omwille van uw profiel als aanhanger van de Nationale beweging problemen ondervond in Georgië. Het Commissariaat-generaal (CGVS) kan echter geen geloof hechten aan uw asielaanvraag.

Zo dient er vooreerst op te worden gewezen dat uw volledig gebrek aan bewijzen ernstige vraagtekens plaatst bij de geloofwaardigheid van uw politieke profiel. U omschrijft zichzelf als een "heel open activist" (CGVS, p.9), maar u legt geen enkel bewijsstuk neer met betrekking tot het door u beweerde politiek profiel. U verklaarde bij DVZ nochtans: "Ik nam deel aan vergaderingen, ik hielp voor de verkiezingen, ik communiceerde met de bevolking." (CGVS vragenlijst, randnr. 3) en "...ik begon actief deel te nemen aan de protesten tegen de autoriteiten. Ik was ook te zien op de televisie." (CGVS vragenlijst, randnr.5). Op het CGVS verklaart u daarnaast dat er geen actie is die u zich kan herinneren waar u niet bent geweest (CGVS, p.7) en dat er beelden zijn, die op tv kwamen waarop u zichtbaar was (CGVS, p.8). Op basis van deze verklaringen kan redelijkerwijs worden verwacht dat u toch wel iets van bewijsstukken zou kunnen neerleggen op het CGVS met betrekking tot het door u beweerde profiel, maar u blijft hieromtrent echter in gebreke. U heeft zelf absoluut niks van foto's want u hebt niet meer dezelfde gsm als vroeger. Wanneer er u dan wordt gevraagd of u nooit foto's heeft gestuurd naar de aanhangers onder elkaar via WhatsApp of Messenger verklaart u dat u die allemaal terug moet opzoeken en dat u moet kijken wat u heeft (CGVS, p.8). Van een verzoeker tot internationale bescherming kan redelijkerwijs verwacht worden dat die zijn asielaanvraag enigszins voorbereidt en de nodige bewijsstukken probeert te verzamelen. Ondanks het feit dat u ondertussen al meer dan een jaar geleden een verzoek tot internationale bescherming indiende, en u meerdere malen op het belang van bewijsstukken werd gewezen zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken, als bij het Commissariaat, slaagt u er tot op heden nog steeds niet in om ook maar enig stuk af te geven. Er werd u na uw persoonlijk onderhoud nog een bijkomende termijn gegeven van tien werkdagen om stavingstukken in te dienen, doch blijft u wederom in gebreke. Het feit dat u aanhanger zou zijn geweest van de Nationale Beweging blijft dan ook niet meer dan een blote bewering, die u op geen enkele manier staft.

Zelfs indien zou worden aangenomen dat u effectief een actieve opposant was tegen het huidige regime, brengt dit niet vanzelf een vrees voor vervolging mee in uw hoofde. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 24 februari 2022, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20220224.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Sinds de Georgian Dream-coalitie in 2012 op vreedzame en rechtmatige wijze de macht verwierf, begon in Georgië een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de structurele verwezenlijkingen en vooruitgang op dit vlak. Niettemin de recente evenementen in Georgië op gerechtelijk en politiek vlak wijzen op een stagnatie in deze evolutie en er op sommige punten zelfs een achteruitgang waargenomen kan worden, is er actueel echter geen sprake van veralgemeende gerechtelijke vervolging van opposanten/critici van het huidige regime.

Tijdens betogingen arresteert de politie regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Arrestanten kunnen in dergelijke gevallen veroordeeld worden tot een administratieve detentie. Het betreft hier echter geen systematische noch gerichte inperking van het individuele recht op vrijheid van betoging en vergadering. Deze administratieve sancties geven daarom geen aanleiding tot vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De hervormingen van het gerecht hadden tussen oktober 2012 en 2015 een zichtbaar positief effect op de onafhankelijkheid van rechters. De laatste jaren is dat effect echter sterk afgenomen en wordt de onafhankelijkheid van het rechtssysteem in aanzienlijke mate belemmerd door de toenemende macht van een invloedrijke groep rechters met banden met de huidige regerende partij, ook "de clan" genoemd. Zulke politieke beïnvloeding alsook bepaalde andere inbreuken en tekortkomingen in de procesgang, waardoor de rechten inzake een eerlijk proces niet volledig gerespecteerd werden, werden echter voornamelijk vastgesteld in high profilezaken. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime blootstaan aan gerechtelijke vervolging en in hoeverre, desgevallend, deze gerechtelijke vervolging beschouwd kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Zo kan u uw verklaringen met betrekking de door u ondergane vervolgingsfeiten niet hard maken. U liet immers na het CGVS enig objectief begin van bewijs ter zake over te maken, niettemin dit redelijkerwijze van u kon worden verwacht. Zo verklaarde u bij DVZ dat uw kinderen al sinds januari 2021 niet meer naar school konden en ervoor op onregelmatige wijze naar school gingen en dat u hiervan bewijs had: "Ik heb ook de documenten van de schooldirectie van de school van mijn kinderen." (CGVS vragenlijst, randnr.5). Wanneer er u dan wordt gevraagd om welke documenten het gaat, verklaart u: "De directeur kan getuigen dat de kinderen slachtoffer waren van intimidatie en uitlachen. En dat ze daardoor niet naar school konden komen, want ze werden nationalistes genoemd." (CGVS vragenlijst, randnr.5). Er kan dus worden verwacht dat u deze documenten neerlegt op het CGVS, -quod non-. Wanneer er u dan wordt gevraagd naar de betreffende documenten, verklaart u dat u bedoelde dat een persoon het voor u zal schrijven (CGVS, p.10). Het houdt echter geen steek dat u bij DVZ nog aankondigt documenten te zullen voorleggen om dan vervolgens tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS te verklaren dat deze nog geschreven moeten worden. Ook over het stopzetten van sociale hulp omwille van uw activiteiten verklaarde u: "Ik heb daar nog steeds de documenten" (CGVS vragenlijst, randnr.5). Opnieuw wordt verwacht dat u deze documenten dan ook neerlegt op het CGVS, maar niet is minder waar. Zo verklaart u: "Dat afschrift kan ik zelf afprinten dus hoeft dat van niemand te verkrijgen. Gewoon niet gedacht dat zo nuttig zou zijn dus kan het zelf bezorgen" (CGVS, p.10). Het is toch minstens bevreemdend te noemen dat u dacht dat het niet nuttig was als u het wel de moeite vond om niet enkel het feit op zich aan te halen bij DVZ, maar ook het feit dat u daaromtrent over documenten beschikt. Na uw persoonlijk onderhoud mocht het CGVS nog steeds geen documenten ontvangen betreffende dit beweerde vervolgingsfeit, hoewel u verklaarde dat u het makkelijk zelf kon afprinten. Tenslotte verklaarde u dat toen u zwanger was de kliniek u niet ontving door de politieke activiteiten die u deed (CGVS vragenlijst, randnr.5). Wanneer er u wordt gevraagd wat u wil voorleggen van het ziekenhuis, verklaart u dat de toenmalige directeur van het ziekenhuis het ook niet fijn vond dat u werd gediscrimineerd. "Weet niet of hij nu dezelfde mening heeft, wil hem vragen om te bevestigen." (CGVS, p.10). Opnieuw mocht het CGVS tot op heden geen documenten ontvangen van u betreffende dit incident. Er dient dan ook te worden besloten dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten blote beweringen zijn, die u op geen enkele manier staft, waardoor bijgevolg de geloofwaardigheid ervan onderuit wordt gehaald.

Zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan de beweerde vervolging en discriminatie die u gekend zou hebben omwille van uw politieke profiel -quod non-, toont u geenszins aan dat u niet zou kunnen rekenen op bescherming van de Georgische overheid. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 24 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20220224.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van

2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Zo verklaart u dat u nooit klacht heeft ingediend voor uw problemen omdat het toch geen zin heeft, je wordt niet gehoord (CGVS, p.13). U praat enkel over de mondelinge bedreiging die u kreeg en het feit dat u hier geen bewijzen van kan voorleggen. Zelfs de Public Defender zou u niet kunnen helpen, want die vraagt papier. "Waar kan ik papier krijgen, want ben niet schriftelijk bedreigd..." (CGVS, p.13). Het is toch minstens opmerkelijk te noemen dat u zelf enkel melding maakt van het feit dat u mondeling bedreigd zou zijn geweest, terwijl u eerder nog meermaals praatte over het feit dat uw kinderen zouden zijn gepest, de ontneming van gezondheidszorg en sociale bijstand omwille van uw politiek profiel, waarvoor u wel bewijzen zou hebben/ kunnen verkrijgen. U geeft dan ook geen enkele reden aan waarom u voor deze feiten geen klacht zou kunnen indienen en waarom u hiervoor niet op bescherming zou kunnen rekenen. Er dient dan ook te worden besloten dat u niet kan aantonen dat de Georgische autoriteiten niet bij wille zijn om u te helpen, maar dat u daarentegen geen pogingen hebt ondernomen om bescherming te zoeken voor uw problemen.

In zoverre u ook een persoonlijke vrees zou aanhalen omwille van de problemen van uw man dient te worden verwezen naar de weigeringsbeslissing in hoofde van uw man R. J. (...) (CG: (...); DVZ: (...)). Wat betreft de mondelinge bedreiging die u zou gekregen hebben van een mede activist uit de Nationale beweging (CGVS, p.12), dient te worden opgemerkt dat deze niet kan overtuigen. U verklaart dat de persoon in kwestie u en de veiligheid van uw kinderen op onrechtstreekse wijze probeerde te bedreigen, om op die manier uw man terug te halen naar Georgië. Echter dient in verband met de problemen van uw man aangestipt te worden dat deze evenmin overtuigend waren, en de RvV bevestigde dat er geen nood aan internationale bescherming bestaat in zijn hoofde (zie arrest nr. 275251). Er kan dan ook onmogelijk ingezien worden waarom u een ernstige vrees voor vervolging zou dienen te koesteren omwille van de problemen van uw man.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. De paspoorten die u voorlegt van uzelf, uw dochter en uw twee plusdochters leveren hoogstens bewijs voor uw identiteit en herkomst, die in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen "1 tot 3" van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht en van "de principes van behoorlijk bestuur, het vertrouwensbeginsel, van de algemene zorgvuldigheidsplicht". Tevens meent zij dat er sprake is van een beoordelingsfout.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Verder merkt de Raad op dat vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392).

Waar verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoekende partij duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept zij zich niet op dienstige wijze op de schending van deze bepaling.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van

een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

Verzoekende partij verklaart dat zij niet naar Georgië kan terugkeren omdat zij er wegens haar politieke activiteiten voor de Nationale Beweging op verschillende manieren werd gediscrimineerd en bedreigd. Zo werden haar kinderen gepest op school, werd zij geweigerd door een arts, werd er sociale bijstand gestopt en ontving zij mondelinge bedreigingen (notities CGVS, p. 10-12).

In de bestreden beslissing wordt evenwel op uitgebreide wijze vastgesteld dat:

- (A) verzoekende partij noch haar beweerde politieke profiel, noch de vervolgingsfeiten die zij dientengevolge zou hebben ondergaan aannemelijk maakt, nu zij zowel wat betreft haar politiek profiel als de vervolgingsfeiten niet het minste begin van bewijs bijbrengt;
- (B) zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan de beweerde vervolging en discriminatie die zij gekend zou hebben omwille van haar politieke profiel, *quod non*, verzoekende partij hoe dan ook niet aantoonde dat zij niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Georgische overheid; en,
- (C) verzoekende partij evenmin aannemelijk maakt een ernstige vrees te koesteren omwille van de problemen van haar man.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen concrete argumenten bijbrengt die voormelde vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Vooreerst dient erop te worden gewezen dat verzoekende partij tot op heden in gebreke blijft enig (overtuigend) begin van bewijs bij te brengen inzake het door haar beweerde politieke profiel en de ondergane vervolgingsfeiten. Waar zij immers als bijlage bij haar verzoekschrift vier getuigenissen voegt "*van landgenoten welke in België verblijven en welke op de hoogte waren van de door verzoekster aangehaalde problemen*", duidt de Raad erop dat aan dergelijke getuigenissen, waarin de problemen van haar kinderen op school bevestigd worden, niet de minste objectieve bewijswaarde kan worden verleend. Dit geldt des te meer gelet op het duidelijk gesolliciteerde karakter van deze getuigenissen die pas opgesteld werden op 12 januari 2023, *i.e.* ruim een jaar na de vlucht van verzoekende partij uit Georgië. Deze getuigenissen zijn dan ook niet van aard de door verzoekende partij aangehaalde vervolging en discriminatie aan te tonen.

Daarenboven stelt de Raad vast dat verzoekende partij hoe dan ook geen ander licht werpt op de motivering in de bestreden beslissing dat, zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan de beweerde vervolging en discriminatie die zij gekend zou hebben omwille van haar politieke profiel, *quod non*, zij niet aantoonde dat zij niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Georgische overheid. In de bestreden beslissing wordt er desbetreffend op gewezen dat verzoekende partij in Georgië geen enkele poging ondernam om bescherming te zoeken voor haar problemen en niet aantoonde dat de Georgische autoriteiten niet bij wille zouden zijn om haar te helpen. In haar verzoekschrift komt verzoekende partij niet verder dan te herhalen dat zij geenszins beroep kan doen op overheidshulp, doch laat zij geheel na zulks *in concreto* aan te tonen.

De Raad onderstreept dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat

internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming.

Ten slotte volstaat ook de loutere bemerking in het verzoekschrift dat “(d)e politieke situatie in Georgië (...) niet rustig is” geenszins om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd en/of dat het haar aldaar aan nationale bescherming ontbeert. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.7. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Georgië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 21 november 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Betreft de aangevoerde schending van het vertrouwensbeginsel, merkt de Raad op dat het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als een van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat het bestuur de bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dient te honoreren (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021). Van een schending van het vertrouwensbeginsel kan slechts sprake zijn, indien aan drie voorwaarden is voldaan: het bestaan van een bestuurlijke vergissing, het ten gevolge van die vergissing verlenen van een voordeel aan de kandidaat-vluchteling en de afwezigheid van gewichtige redenen om het verleende voordeel terug te vorderen. Verzoekende partij zet niet uiteen op welke wijze aan deze voorwaarden zou zijn voldaan.

2.2.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien april tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT